

DARMO 1/2 ROUTI - XIII.

Neděle, 30. září 2018

Jak Bedřich vystěhoval - Byla to zvláštní zkušenost, takže dětská domácnost na 1/2 měsíčku. Ale nic naplánoval, aby život nabral zase novou směr. Celá dva roky všechno klapalo a moc dokonale. Jolanka chodila do školky jezdila dvakrát týdně do brněnské redakce novin, pro kterou už jsem zase psala.

Ostatně-

dny jsem pracovala doma. Natálie byla sice na mateřské, ale když se po Ostrově rozkřiklo, že je veterinářka, měla tak o zábavu postaráno. V domácnostech pracujících jsme se staly, a když bylo třeba, pohledaly jsme si vzájemně holáčky.

Posledně-

dobou však už začal Natálii chybět chlap. Bylo to na začátku druhého léta, co jsme spolu bydlely, když se zamilovala do ovčáka. Tedy já jsem mu dala ovčák. Jmenoval se Igor, pracoval někde v autoservisu, ale k manželkám jezdil stáhat ovce. Musím uznat, že když si svlečen do prádelny pohazoval s těmi zvířátky, byl velmi naveno moc sexy.

Někdy

týdně kolem sebe kroužili a Natka mezitím u domácností vyzvídala, že je rozvedená a má desetiletého syna ve svém páteři. Manželka přitom mu utekla s nějakou ženou. Byla - a na druhém konci republiky a kluka viděla naposledy o Vánocech.

Za

dvěmi se nám najednou začaly objevovat kytky a drobné děrky. Potom se objevil i sám Igor a pozval Natálii na automobilový závod. Ať jí takové akce ani v nejnepříjemnějších případech, ochotně s ním jela. Vrátila se z Igora i z jeho syna Martina nadšeně a neubíhla ani dalším - máš - c, když já - nabídl, aby se k nám s Helenkou nastěhovala.

Na

rozloučenou přinesla Natálie Jolance živého hnědého králička se sklopenými ušima.

Žmami,

má - že se mnou spát v posteli? - ptala se hned Jolanka.

ŽKdepak,

to přece není - kočka. Králiček by ti nadával do postele bobky. -

V tu

chvilku jsem zrovna králička - k nářezně přivedl, jak to umím. Připravila jsem balíček vlněných desinfekčních ubrousků a přikázala Jolance, aby po něm všechny bobky sbírala do ubrousků a házela do záchodu. Obávám se, že byla zaujata hrou s novým kamarádem, tak jsem jim ještě nasypala do misky okolojdovců cerejně - kuličky a v

klidu jsme si s Natáľiľ- sedly ke kÁjvÁ.

âĚŽRozmyslela

sis to opravdu dobÁ™e?âĚœ zaĀ•ala jsem opatrnÁ.

âĚŽJÁj

vÁ-m, je to hroznÁ rychlÁ©, ale on je tak Á°Á¼asnÁ½. KdyÁ¼ budu dlouho vÁjhat, urÁ•itÁ mi ho vyfoukne nÁjakÁj jinÁj.âĚœ

âĚŽA

co tu budeÁj dÁlat, chtÁla ses pÁ™ece vrÁjtit do Brna, ne? MyslÁ-Áj, Á¼e pÁjde Igor s tebou, kdyÁ¼ máj tady v OstrovÁ barÁk?âĚœ

âĚŽAbys

vÁdÁla, to uÁ¼ májim vymyÁjlenÁ©. VeterinÁjÁ™, kterÁ½ je ve vedlejÁj vesnici, pÁjde pÁ™Á-Ájť- rok do dÁchodu, tak po nÁm pÁ™vezmu ordinaci, uÁ¼ jsem s nÁ-m domluvenÁj.âĚœ

âĚŽA

na kluka si troufneÁj?âĚœ

âĚŽHeli,

kdyÁ¼ to nezkusÁ-m, tak se to nedozvÁ-m, ale doufÁjim, Á¼e to zvlÁjdu. Martin to nemÁj jednoduchÁ©, kdyÁ¼ mu májma odeÁjla. Oba to nesli dost tÁÁ¼ce a Igor se dodnes nesmÁ-Á™il s tÁ-m, Á¼e mu utekla se Á¼enskou.âĚœ

âĚŽMÁla

bys mu vysvÁtlit, Á¼e aspoÁ nemusÁ- má-t pocit, Á¼e v nÁÁ•em selhal jako chlap. V tÁhle situaci prostÁ nemohl konkurovat.âĚœ

âĚŽTo

mÁjÁj vlastnÁ pravdu,âĚœ usmÁjla se a najednou zpozornÁla.

âĚŽCo

to májÁj, beruÁjko? PojÁ• mi to ukÁjzat!âĚœ

Maľj

Helenka k nÁjim pÁ™ibÁhla a v ka¼dÁ© ruÁ•iÁ•ce drÁ¼ela mezi prstÁ-ky hnÁdou kulíÁku. Ka¼dÁj z nich mála evidentnÁ odliÁjnÁ½ pÁvod.

NatÁjlie

se rozesmÁjla: âĚŽTak by máj teĀ zajÁ-malo, kterÁ© jÁ- vÁ-c chutnaly.âĚœ

RadÁjji

jsem zdroj bobkÁ zavÁ™ela do prÁjzdnÁ© krÁjľ-kÁjrný na dvoÁ™e. Jolanka hlasitÁ protestovala, ale slÁ-bila jsem jÁ-, Á¼e druhÁ½ den zajedeme koupit krÁjľ-kovi klec, aby ho mohla má-t ve svÁ©m pokojÁ-Áku. AspoÁ jÁ- tam nebude smutno, aÁ¼ se malÁj kamarÁjka odstÁhuje.

NaÁjtÁstÁ-

se holky pÁ™esunuly jen na druhÁ½ konec vesnice, takÁ¼ jsme se Āasto vÁ-daly. JÁj jsem vÁjak mála stÁjle silnÁjÁj- pocit, Á¼e uÁ¼ by to chtÁlo takÁ© nÁjakou zmÁnu. Dcera pÁjde za rok do Ájky, asi by bylo rozumnÁ©, abychom se vrÁjtily do Brna.

Horáři-

bylo, že jsem netužila, žeho se vlastně chytit. Nevěděla jsem, jestli bude lepší - než jak byt koupit nebo zatím raději pronajmout, ani kterou bych měla zvolit. Když jsem si ale uvědomila, jak tam někde budu dříve nebo později, ani se mi nikam nechtělo. Jak to tak bývá, v újehno dopadlo úplně jinak, než jsem dokázala představit, ale nebudu edbat-hat.

..
..

Jolanka

dala králičkovi jméno Bedřich a koupili jsme mu velkou klec s dvěma domečkem. Bydlel u nás v pokoji, ale protože v noci po půlnoci nějak hlučel a budil ji, tak jsem ho vždycky večer stěhovala do kuchyně. Když jednou pan domácí viděl, jak s velkou klecí zápasím, předimpevnil k ně- zespodu kolečka a náš Bedřich měl řízem maringotku.

Byl

milá a předtím -tulná, ale jak ho lověk pustil z oči, začal ákodit. Jolanka sice dostala zákaz používat králička z klece, pokud si s ním zrovna nehrála, předtím stačil zničit spoustu věcí. Nepotěšil ani ržených, nabíječek, nábytku, předtím, prostě radel a oblečeně, ve kterém jsme neekani nacházely různé otvory, co tam dříve nebyly. Postupem času napáchal úkody za pár dnůch pár tisíc. Někdy jsem měla chuť poslat Natělii fakturu.

Pak

náš králiček vybuchl.

To

se tehdy zastavila Natka s dětmi, když předtím z westernového města a předtím Jolance nějak dárky. Martin si hrál na pistolník a proháněl dvě vata s indiánskými ekenkami na hlavičkách po zahradě. Za chvíli si šli hrát s králičkem a já jsem jim chystala v kuchyni pudinkové poháry. Natělie si sedla ke mně a blesnila o Igorovi. Vlastně jsem já docela zviděla. Ne Igora, ale ten pocit, jak byla krásná zamilovaná. Kdo vě, jestli má věc je třeba, než co takového potká, předtím -kala jsem si. Michal má dost tvrdě zbavil iluzí - a je třeba, že věmu nastavil látku po předtím dně vysoko.

Najednou

něco tak zvláštně luplo a vzápětí - předtím hla Jolanka.

Že Mami,

mami, Běovi se něco stalo, že kámiela.

Ály

jsme se rychle poděvat. Nejdříve -ve jsme učily pach něžeho spěleného.

Že Martine,

co jste tady vyváděly? že poděvala se Natělie podezřavě na hochy. Že kde je králiček?

Že My

nic, ale něco bouchlo a on začal strážně rychle běhat a pak se schoval za skřepě. Te neche vyčist ven, že kráčil Martin rameny.

â€žA

co je tohle?â€œ sebrala jsem ze země jak ½ si Ä•tvereÄ•ek.

Byla

to kapsle z Martinovy pistole, a tÄ•m pÄ•idem bylo jasno. KrÄ•ilÄ•k takovou takÄ•
naÄ•jel, skousnul a ona mu vystÄ•elila v tlamiÄ•ce. NatÄ•lie se vrÄ•tila do
kuchynÄ• pro smetÄ•k a jedinÄ•m pohybem vyÄ•oupla BedÄ•micha na svÄ•tlo boÄ•Ä•. TÄ•Ä•sl se
jako osika a mÄ•l ohoÄ•elÄ• fousy.

Trochu

se popÄ•lil, ale nebylo to naÄ•stÄ•- nic hroznÄ•ho. Jeden den nic neÄ•ral, jen pil
vodu, ale druhÄ• den uÄ• o niÄ•em nevÄ•dÄ•l.

MIA KOBOSILOVÄ•